Nr.133034914

S P R I E D U M S

Rīgā, 2014.gada 24.oktobrī

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Ādamsone-Struža, izskatīja rakstveida procesā administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk-Sūdzības iesniedzējs), sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes (turpmāk-Iestāde) 2014.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57/05/ZV145806/01 (turpmāk-Lēmums).

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas rajona tiesā 2014.gada 25.aprīlī saņemta /pers. A/ sūdzība par Iestādes Lēmuma atcelšanu. Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 9.maija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā lieta (lietas 4.lapa).

[2] 2014.gada 25.martā plkst.9.39, Rīgā, Nometņu ielā pretim 63.namam, inspektors V.Petko konstatēja, ka Sūdzības iesniedzējs veica pasažieru pārvadājumus ar transportlīdzekli Mercedes Benz ar v.n.z. /TL numurs/ (turpmāk-Transportlīdzeklis) un apstājās, lai izlaistu pasažierus 326.aizlieguma ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 135.11.punktā noteiktās prasības, par ko inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu ZV Nr.145806 (turpmāk-protokols-lēmums), par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktā, proti, par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā, un uzlika Sūdzības iesniedzējam naudas sodu Eur 30,00 (lietas 11.lapa).

[3] Nepiekrītot sastādītajam protokolam-lēmumam, Sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja Iestādē.

[4] Iestāde protokolu-lēmumu atstāja negrozītu, bet sūdzību noraidīja, turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 7.-8.lapa).

[4.1] Balstoties uz lietas materiāliem (sastādītais Protokols, inspektora V.Petko ziņojums Nr.05/2014/02169, video ieraksts no RPP Zemgales pārvaldes operatīvā transportlīdzekļa uzstādītās video reģistrācijas iekārtas (datne (1) 25.03.14 09.31.22 -25.03.14 09.41.20)), konstatēts, ka Sūdzības iesniedzējs, vadot Transportlīdzekli, apstājās pie nama Nr.63 Nometņu ielā, Rīgā, 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi izdarot pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības.

Sūdzības iesniedzējs savā iesniegumā ir norādījis, ka 2014.gada 25.martā SIA „Sky Buss" uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus. Viens no pasažieriem - invalīds, uzrādīja invalīdu stāvvietu izmantošanas karti un lūdza apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā. Sūdzības iesniedzējs apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un pasažieris - invalīds izkāpa no Transportlīdzekļa.

Iestāde norāda, ka Sūdzības iesniedzējs minēto faktu, par to, ka, vadot Transportlīdzekli apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, un izlaida pasažieri - invalīdu, nekādi nav pierādījis.
Turklāt, sastādot Protokolu-lēmumu Sūdzības iesniedzējam, viņš nav arī informējis inspektoru V.Petko par to, ka, vadot Transportlīdzekli apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā un izlaida pasažieri - invalīdu. Inspektors V.Petko ziņojumā norāda, ka, konstatējot pārkāpuma faktu, Transportlīdzeklis veica pasažieru izlaišanu.

Autopārvadājuma likumu 1.daļas 22.punktā un 1.daļas 28.punktā ir sniegts terminu „pasažieris" un „pārvadātājs" skaidrojumi. Savukārt, Autopārvadājuma likuma 37.pants nosaka, kādai līguma formai jābūt starp pārvadātāju un pasažieri. Pēc Iestādes rīcībā esošās informācijas SIA „Sky Buss" Rīgā nav reģistrēts kā pasažieru regulārais pārvadātājs. Līdz ar ko starp pārvadātāju un pasažieri bija jānoslēdz līgums saskaņā ar Autopārvadājuma likuma 37.panta otro daļu. Ja Sūdzības iesniedzējs - SIA „Sky Buss" autovadītājs, veicot komercpārvadājumus, būtu ievērojis Autopārvadājuma likuma 37.panta otrās daļas nosacījumus, tas savā iesniegumā, ar kuru tika apstrīdēts Lēmums, varēja norādīt arī personu, kura viņam it kā uzrādīja invalīdu stāvvietas izmantošanas karti.

Tādējādi Iestāde šo Sūdzības iesniedzēja argumentu uzskata par nepamatotu.

Saskaņā ar CSN 288.punktu un 288.3.punktu 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem.

Transportlīdzeklis nav apzīmēts ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

CSN 135.11.punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Tādējādi Iestādes darbiniekam bija pamats piemērot naudas sodu saskaņā ar LAPK 149.[10]panta otrās daļas 8.punktu, līdz ar ko šajā lietā apstākļi tika izvērtēti atbilstoši visām materiālo tiesību normām.

[4.2] Par LAPK 149.[10]panta otrās daļas 8.punkta paredzēto pārkāpumu var piemērot tikai divus administratīvos sodus - vai nu brīdinājums vai arī naudas sods trīsdesmit euro apmērā. Izvērtējot to, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts vietā, kur jebkura neatļautā vietā vai veidā novietota automašīna rada traucējumus brīvi pārvietoties citiem satiksmes dalībniekiem, par izdarīto administratīvo pārkāpumu nav pamata piemērot tik mazu sodu kā brīdinājums, līdz ar ko samērīgi ar pārkāpuma raksturu ir pamatoti piemērots naudas sods trīsdesmit euro apmērā.

[4.3] Šajā gadījumā netiek vērtēta arī Sūdzības iesniedzēja personība vai mantiskais stāvoklis, jo Sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu faktu, kas ļautu objektīvi spriest par šiem kritērijiem. Uzliekot administratīvo sodu, tiek ņemts vērā administratīvā pārkāpuma raksturs un, kā norādīts iepriekš, pārkāpuma raksturs pilnībā pieļauj piemērot naudas sodu trīsdesmit euro apmērā un šāds soda apmērs ir samērīgs ar to.

[5] Par Iestādes Lēmumu Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību, lūdz to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ (lietas 6.lapa).

[5.1] Sūdzības iesniedzējs uzskata par nepamatotu Iestādes secinājumu: ja Sūdzības iesniedzējs veicot komercpārvadājumus, būtu ievērojis Autopārvadājuma likuma 37.panta otrās daļas nosacījumus, tas savā iesniegumā varēja norādīt personu, kura viņam it kā uzrādīja invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, jo neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu transportlīdzekļa vadītājam, kas pārvadātāja uzdevumā veicis pasažieru komercpārvadājumus, noskaidrot pasažiera personību, līdz ar to viņam pasažiera personas dati nebija zināmi.
Ikvienai personai, t.sk., invalīdam ir tiesības izmantot transporta pakalpojumus, iepriekš neinformējot par savu invaliditāti un konkrētajā gadījumā viens no pasažieriem bija invalīds ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Ņemot vērā pasažieru lūgumus, Sūdzības iesniedzējs apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, jo kā minēts pasažierim - invalīdam bija invalīdu stāvvietas izmantošanas karte.

[6] Tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi. Iestāde lūdz noraidīt Sūdzības iesniedzēja sūdzību, norādot sekojošo (lietas 18.-20.lapa).

[6.1] 2014.gada 18.martā Iestāde konstatēja, ka pie Nometņu ielas 63.nama, Rīgā, Transportlīdzeklis apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai izlaistu pasažierus.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt CSN 135.11.papildpunkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

LAPK 149.[10]panta otrās daļas 8.punkts paredz administratīvo atbildību par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā, paredzot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit euro apmērā.

[6.2] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka LAPK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums, dienesta ziņojumi un Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi.

[6.3] Saskaņā ar CSN 282.punktu aizlieguma zīmes nosaka vai atceļ noteiktus ceļu satiksmes ierobežojumus. CSN 282.26.apakšpunktā noteikta 326.zīme „Apstāties aizliegts", ar kuru noteikts aizliegums transportlīdzekļiem apstāties un stāvēt.

Administratīvā atbildība par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā paredzēta LAPK 149.[10]panta otrās daļas 8.punktā (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī), kas noteic, ka par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit euro apmērā. Tādējādi, lai Sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka Transportlīdzeklis tika apstādināts vietā, kura apzīmēta ar 326.ceļa zīmi.

Izskatot lietu pēc būtības, ņemot vērā Sūdzības iesniedzēja iesniegtās pretenzijas, Iestāde secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka Sūdzības iesniedzējs apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā.

[6.4] Sūdzības iesniedzējs uzskata lēmumu par nepamatotu un pārsūdz to, jo apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, lai izlaistu pasažieri, kas bijis invalīds. Iestāde šādu Sūdzības iesniedzēja apgalvojumu vērtē kritiski sekojošu iemeslu dēļ.

Kā secināts no dzīvē gūtām atziņām, persona, kas uzskata, ka nepamatoti saukta pie administratīvās atbildības, izsaka savus iebildumus protokola-paziņojuma sastādīšanas brīdī, proti, norāda, kādēļ nepiekrīt sastādītajam administratīvā pārkāpuma protokolam-paziņojumam. Kā secināms no lietā esošiem materiāliem Sūdzības iesniedzējs šādus paskaidrojumus nav sniedzis, kas Iestādei liek secināt, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī Sūdzības iesniedzējs ir apzinājies par kāda CSN pārkāpumu izdarīšanu tiek saukts pie administratīvās atbildības un piekritis tam. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 15.decembra spriedumā lietā Nr.A42499107 ietverta atziņa, ka, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs

nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

Iestādes darbinieka dienesta ziņojumā norādīts, ka Sūdzības iesniedzējs apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, taču gan Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka esot apstājies pēc pasažiera (invalīda) lūguma un izlaidis pasažieri. Atsaucoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā Nr.AA13-05/5, Iestāde norāda, lai gan policijas darbinieka liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi.

Tā kā Iestāde šādus pierādījumus nav konstatējusi un tā kā Sūdzības iesniedzējs ir personīgi ieinteresēts lietas iznākumā, Iestāde piešķir augstāku ticamību Iestādes darbinieka ziņojumam un secinājumiem un Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus par invalīda izlaišanu vērtē kritiski.
Turklāt CSN 288.3.apakšpunks noteic, ka 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem. Lietā nav strīda par to, ka Transportlīdzeklis nebija apzīmēts ar invalīda stāvvietas izmantošanas karti, tādēļ Sūdzības iesniedzējam nebija tiesības apturēt Transportlīdzekli, pat gadījumos, ja viņš izlaistu pasažieri, kas būtu invalīds.

Arī citi SIA „Sky Bus" darbinieki ir iesnieguši identiskas sūdzības citās lietās, kur izklāsta tieši tos pašus lietas it kā faktiskos apstākļus un apstāšanās iemeslus, kas liek Iestādei, kopā ar lietā esošiem pierādījumus, kritiski vērtēt Sūdzības iesniedzēja sūdzībā izteikto apgalvojumu patiesumu.

[6.5] Iestāde pamatojoties uz LAPK 244.pantu ir novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas un secinājusi, ka Sūdzības iesniedzējs saucams pie administratīvās atbildības pamatojoties uz 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktu.

Turklāt Iestāde uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja izdarītais pārkāpums nevar tikt uzskatāms par maznozīmīgu sekojošu iemeslu dēļ.
CSN 19.pants noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļazīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ka tad, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ceļu satiksmē izdarīta pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu LAPK 21.panta otrā daļa paredz divus kritērijus: pirmkārt, par attiecīgo pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro, otrkārt, šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

LAPK 21.pants nepiešķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotajam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Satversmes tiesa 2011.gada 11.janvāra spriedumā lietā Nr.2010-40-03 ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots-transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar CSN 19.panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Satversmes tiesa 1999.gada 9.jūlija spriedumā lietā Nr.04-03(99) ir atzinusi, ka viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu.

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana attiecīgajā situācija būtu pārmērīga vai neadekvāta.

[6.6] Konkrētā gadījumā Sūdzības iesniedzēja rīcībā nav konstatējamas LAPK 33.panta pazīmes.
Iepazīstoties ar Sūdzības iesniedzēja sūdzību ir secināms, ka viņš nenožēlo izdarīto un nekas neliecina, ka viņš atturēsies atkāroti izdarīt līdzīgu pārkāpumu.

[6.7] Atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar LAPK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu

cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ja katrs ceļu satiksmes dalībnieks novietos transportlīdzekli 326.ceļa zīmes darbības zonā, pēc tam aizbildinoties, ka, it kā, tika izlaists invalīds, un šādus apstākļus, bez papildus pierādījumiem, uzskatītu par objektīviem, lai piemērotu LAPK 21.pantu un atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu, tad Sūdzības iesniedzējs un citi ceļu satiksmes dalībnieki regulāri pārkāps ceļu satiksmes noteikumus, lūdzot tos atzīt par maznozīmīgiem. Šāda situācija nav pieļaujama, jo radīs haosu un nenoteiktību ceļu satiksmē, uz ielām veidotos sastrēgumi un plūstoša ceļu satiksme nebūs iespējama.

[7] Citi lietas dalībnieku lūgumi attiecībā uz lietas izskatīšanu saņemti netika.

Motīvu daļa

[8] Saskaņā ar LAPK 289.^{6}pantu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietas izskata rakstveida procesā. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

[9] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

[10] Tiesa, pārbaudījusi Iestādes lēmuma motivāciju, kas norādīta šā sprieduma [4.-4.3.] punktā un Iestādes paskaidrojumos norādīto [6.-6.7] punktā, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Proti, Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka ar protokolu-lēmumu Sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktā minēto administratīvo pārkāpumu.

Administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums un Iestādes lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[11] Par Sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda.

[12] LAPK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punkts nosaka administratīvo atbildību par apstāšanos 326.ceļa zīmes darbības zonā, izsakot brīdinājumu vai uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam Eur 30,00 apmērā.

Tādējādi, lai Sūdzības iesniedzēju varētu saukt pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktā, jākonstatē, ka Sūdzības iesniedzējs Transportlīdzekli apturēja 326.ceļa zīmes darbības zonā.

CSN 135.11.punkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

CSN 288.punkts nosaka izņēmuma gadījumus, kad apstāšanās 326.ceļa zīmes darbības zonā ir atļauta.

Līdz ar to tiesa secina, ka, šajā gadījumā jākonstatē, vai Sūdzības iesniedzējs apstājās 326.ceļa zīmes darbības zonā, un vai uz viņu attiecas kāds CSN 288.punktā noteiktais izņēmums, kas atļauj apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā.

[13] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par Transportlīdzekļa apstāšanās vietu, apstāšanās vieta fiksēta protokolā-lēmumā, kā arī no Sūdzības iesniedzēja sūdzībām izriet, ka viņš bija apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā (lietas 6., 10.lapa).

Lietā pastāv strīds par to, vai Transportlīdzeklī bija pasažieris invalīds un vai 326.ceļa zīmes darbības zonā atļauta pasažiera invalīda izlaišana.

[14] Saskaņā ar CSN 282.punktu aizlieguma zīmes nosaka ierobežojumus ceļu satiksmē. CSN 282.26 punkts noteic, ka 326.ceļa zīme aizliedz transportlīdzekļiem apstāties un stāvēt.

Vieta, kur Sūdzības iesniedzējs apturēja transportlīdzekli, saskaņā ar protokolu-lēmumu un lietas materiāliem pievienoto video ierakstu ir vieta, kur uzstādīta 326.ceļa zīme. Arī Sūdzības iesniedzējs neapstrīd faktu, ka bija apturējis Transportlīdzekli protokolā-lēmumā norādītajā vietā.

Kā izņēmums no vispārējās kārtības ir CSN 288.punkts, kas noteic, ka 326.zīmes darbības zonā atļauta pasažieru iekāpšana taksometros - vieglajos automobiļos - vai izkāpšana no tiem; taksometru - vieglo automobiļu - ar ieslēgtu skaitītāju apstāšanās, taksometra vadītājam paliekot transportlīdzeklī; invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem; pasažieru iekāpšana un izkāpšana pasažieru sabiedriskajos transportlīdzekļos to pieturās; taksometru - vieglo automobiļu, kravas taksometru vai maršruta taksometru - stāvēšana attiecīgi ar 536., 537. vai 538.zīmi apzīmētā stāvvietā; pasažieru iekāpšana un izkāpšana maršruta taksometros laikā no plkst.20.00 līdz 7.00; dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu, kas nav paredzēti cilvēka patēriņam, iekraušana transportlīdzekļos.

No lietas materiāliem pievienotās Transportlīdzekļa informācijas izriet, ka Transportlīdzeklis, ko vadīja Sūdzības iesniedzējs ir pasažieru autobuss (lietas 16.lapa). Līdz ar to tiesa konstatē, ka Transportlīdzeklis nav vieglais automobilis.

No protokola-lēmuma izriet, ka pārkāpums izdarīts plkst.9.39 (lietas 11.lapa). Līdz ar to tiesa konstatē, ka apstāšanās nenotika CSN 288.punktā norādītajā laika posmā no plkst.20.00 līdz 7.00.

No lietas materiāliem pievienotā video ieraksta redzams, ka policijas dienesta transportlīdzeklis seko transportlīdzekļu plūsmai un pie Āgenskalna tirgus pamana tur apstājušos mikroautobusu ar v.n.z. /TL numurs/. Vietā, kur mikroautobuss bija apstājies ir apzīmēta ar 326.ceļa zīmi, bez papildzīmēm, proti, pārkāpuma vieta nav apzīmēta ar 538.zīmi „Maršruta taksometru stāvvieta". Savukārt saskaņā ar CSN 536.ceļa zīme apzīmē vieglo taksometru stāvvietu, bet 537.ceļa zīme – kravas taksometru stāvvietu. No video ieraksta tiesa secina, ka nav konstatēti apstākļi, kas izņēmuma kārtā ļautu Sūdzības iesniedzējam konkrētajā vietā apturēt Transportlīdzekli.

[15] CSN 291.punkts noteic, ka 326.ceļa zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, tad līdz 519.zīmei. Zīmes darbības zona nebeidzas vietās, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.), un vietās, kur ceļu šķērso vai no tā atzarojas lauku ceļš, meža ceļš vai cits tamlīdzīgs ceļš, pirms kura nav uzstādītas attiecīgas priekšrocības zīmes, kā arī krustojumos, kuriem nav tieša pieslēguma attiecīgajai brauktuvei.

No lietas materiāliem pievienotā video ieraksta tiesa konstatē, ka Transportlīdzeklis bija apstājies posmā aiz 326.ceļa zīmes līdz tuvākajam krustojam.

Līdz ar to tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējs Transportlīdzekli bija apturējies 326.ceļa zīmes darbības zonā.

[16] Sūdzības iesniedzējs 2014.gada 28.marta sūdzībā norādīja, ka viņš veica pasažieru komercpārvadājumu, un viens no pasažieriem, invalīds, uzrādīja invalīdu stāvvietu izmantošanas karti un lūdza, lai apstājas un izlaiž viņu. Saskaņā ar CSN 288.3.punktu 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana un izkāpšana no transportlīdzekļiem, tādēļ izlaidis pasažieri invalīdu 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Šādu Sūdzības iesniedzēja argumentu tiesa atzīst par nepamatotu, jo saskaņā ar CSN 288.3.punktu 326.zīmes darbības zonā atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vai izkāpšana no tiem. Proti, ir atļauta iekāpšana vai izkāpšana transportlīdzekļos, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Līdz ar to tiesa secina, ka transportlīdzeklim ir jābūt apzīmētam ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, un tas, ka no transportlīdzekļa, kas nav apzīmēts kā invalīda transportlīdzeklis, grib izkāpt invalīds, nerada tiesības apturēt transportlīdzekli 326.zīmes darbības zonā.

Prasības, kādām jāatbilst invalīdu stāvvietu izmantošanas kartei, ir noteiktas CSN 270.[1]punktā, paredzot, ka automobiļiem, kurus vada invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem, un automobiļiem, kuru pasažieri ir invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem vai 1.grupas redzes invalīdi, automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauts novietot invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, kuru izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija, pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas sniegto informāciju.

Invalīdu stāvvietu izmantošanas karte (CSN 4.pielikuma 13.punkts) ir tumši zils taisnstūris (garums 148 mm, augstums 106 mm). Kartes aversa kreisajā pusē norādīts kartes derīguma termiņš, izdevējs, kartes sērijas numurs, zem tā attēlota invalīda pazīšanas zīme baltā krāsā, labajā pusē — Latvijas atšķirības zīme „LV", zem tās uzraksts latviešu valodā „Eiropas Kopienas modelis", zem tā ar atstarpi uzraksts latviešu valodā „Invalīdu stāvvietu izmantošanas karte", zem tā ar atstarpi analogs uzraksts citās Eiropas Savienības valodās.

Kartes reversa kreisajā pusē — kartes īpašnieka fotogrāfija, zem tās norādīts personas vārds, uzvārds un paraksts, labajā pusē — informācija latviešu valodā „Šī karte pilnvaro tās īpašnieku izmantot speciāli apzīmētu stāvvietu pakalpojumus Eiropas Savienības dalībvalstīs".

Tādējādi, kā izriet no minētajām tiesību normām, invalīdu stāvvietu izmantošanas karte ir īpaša transporta līdzekļa pazīšanās zīme, kuru izsniedz Ceļu satiksmes drošības direkcija. Minēto karti saskaņā ar CSN atļauts ievietot to automobiļu salonā pie priekšējā stikla, kurus vada invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem, kā arī to automobiļu salonā pie priekšējā stikla, kuru pasažieri ir invalīdi ar pārvietošanās traucējumiem vai 1.grupas redzes invalīdi.

Respektējot CSN 270.[1]punktā minēto personu ar pārvietošanās traucējumiem īpašās vajadzības, kā arī lai atvieglotu šo personu dalību ceļu satiksmē, CSN ir iekļauta norma, kas paredz, ka 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā ir atļauta invalīdu iekāpšana transportlīdzekļos vai izkāpšana no tiem, taču tikai tādā gadījumā, ja šie transportlīdzekļi ir apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti. Tādējādi, lai personas ar pārvietošanās traucējumiem varētu izmantot CSN minētās priekšrocības – piemēram, apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā, transporta līdzeklim ir jābūt apzīmētam ar īpašu pazīšanas zīmi – invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, novietojot to automobiļu salonā pie priekšējā stikla, CSN 270.[1]punktā noteiktajā kārtībā.

Kā izriet no lietas materiāliem, Sūdzības iesniedzēja vadītā Transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla nebija izvietota atbilstoši CSN 270.[1]punktā minētajām prasībām noformēta invalīdu stāvvietu izmantošanas karte. Līdz ar to secināms, ka uz konkrētu situāciju nav attiecināmi CSN 288.punktā noteiktie izņēmuma gadījumi, kas atļauj pasažieru iekāpšanu vai izkāpšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Līdz ar to lietā nav nozīmes tam, vai Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklī bija pasažieris invalīds, kas gribēja izkāpt 326.zīmes darbības zonā, vai nebija. Un Iestādes argumenti, ka Sūdzības iesniedzējs nav pierādījis, ka viņa transportlīdzeklī bija pasažieris invalīds, ir noraidāmi, tāpat kā Iestādes atsauce uz Autopārvadājumu likuma normām, jo lietas būtība nav par to, vai Sūdzības iesniedzējs bija vai nebija noslēdzis pārvadājuma līgumu ar kādu no pasažieriem.

[17] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto,

lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Likums noteic, ka šos faktus konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, ar eksperta atzinumu, ar lietiskajiem pierādījumiem, ar protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, kā arī ar citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

No lietas materiāliem pievienotā administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma izriet, ka Sūdzības iesniedzējs apturēja Transportlīdzekli Rīgā, pie Nometņu ielas 63.nama, 326.zīmes darbības zonā (lietas 11.lapa).

No lietas materiāliem pievienotā video ieraksta redzams, ka 2014.gada 25.martā plkst.9.39 policijas darbinieki pamanīja Transportlīdzekli ar v.n.z. /numurs/, kas bija apstājies 326.ceļa zīmes darbības zonā, 326.ceļa zīme nebija aprīkota ar papildzīmēm, Transportlīdzeklis bija apstājies tūlīt aiz 326.ceļa zīmes.

No lietas materiāliem pievienotā inspektora V.Petko dienesta ziņojuma izriet, ka 2014.gada 25.martā, pildot amata pienākumus kopā ar inspektoriem Artūru Magoni, izmantojot automašīnu Renault Trafic ar v.n.z. /TL numurs/, patrulējot pa Rīgas Zemgales priekšpilsētas teritoriju, plkst.9.39 ieraudzīja, ka Rīgā, Nometņu ielā Nr.63, sabiedriskā transporta pieturvietā „Āgenskalna tirgus", kas atrodas ceļa zīmes Nr.326 „Apstāties aizliegts" darbības zonā apstājās automašīna Mercedes Benz ar v.n.z./TL numurs/ un izlaida pasažierus. Automašīna pēc pasažieru uzņemšanas uzsāka braukt, tāpēc izmantojot automašīnas skaļruni, tika dots rīkojums automašīnas vadītājam apstāties, kā arī ieslēdza speciālos gaismas un skaņas signālus. Automašīna apstājās. Piegāja pie automašīnā vadītāja vietā sēdošā vīrieša, izskaidroja pienākšanas iemeslu. No automašīnas reģistrācijas apliecības noskaidroja, ka šīs automašīnas tips ir autobuss pasažieru. Līdz ar to konstatēja, ka šī automašīna neatbilst CSN 288.punkta apakšpunktos minētājiem transportlīdzekļiem. Sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka apturēja Transportlīdzekli pieturā, lai izlaistu invalīdu, bet uzrādīt dokumentus, kas atļautu to darīt, nevarēja, un šādi dokumenti atrodas pie priekšniecības. Sūdzības iesniedzējs protokolu-lēmumu parakstīja, saņēma protokola-lēmuma otro eksemplāru, paskaidrojumus rakstīt atteicās (lietas 13.-14.lapa).

[18] Ņemot vērā augstāk minēto un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādīto, tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzējs bija novietojis Transportlīdzekli 326.ceļa zīmes darbības zonā, un uz Sūdzības iesniedzēju neattiecas CSN 288.punktā minētie izņēmumi, kas atļautu apstāties 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Saskaņā ar CSL 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt saskaņā ar CSL 1.panta 8.punktu visām fiziskajām un juridiskajām personām ir saistošs Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību – Ceļu satiksmes noteikumi. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktam aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[19] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punkta sankcija paredz sodu - brīdinājumu vai naudas sodu trīsdesmit euro apmērā.

Tiesa konstatē, ka Sūdzības iesniedzējam naudas sods 30 euro apmērā uzlikts LAPK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punkta sankcijas ietvaros.

Tiesa piekrīt Iestādes motivācijai par piemēroto sodu, proti, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts vietā, kur jebkura neatļautā vietā vai veidā novietota automašīna rada traucējumus brīvi pārvietoties citiem satiksmes dalībniekiem. Turklāt tiesa no lietas materiāliem pievienotās Sodu reģistra izdrukas secina, ka Sūdzības iesniedzējs gada laikā ir sodīts par līdzīgiem pārkāpumiem, proti, par pārkāpumiem transportā, ceļu un sakaru nozarē (lietas 15.lapa).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu nav pamata piemērot brīdinājumu, un ir piemērojams panta sankcijā noteiktais naudas sods Eur 30,00. Turklāt LAPK 149.^{10}panta otrās daļas 8.punkta sankcijā paredzētais naudas soda apmērs neparedz rīcības brīvību attiecībā uz piemērojamā naudas soda apmēru.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos materiālus, nekonstatē Sūdzības iesniedzēja atbildību mīkstinošus apstākļus atbilstoši LAPK 33.pantā noteiktajam.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā Iestāde ievērojusi LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos secinājumus. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

[20] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet Sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.[12]., 289.[13]., 289.[17]., 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes 2014.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57/05/ZV145806/01.

Noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 24.oktobrī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža